

80000	—
23273	76
1200	—
220713	46
56045	—
3755	69
5423	83

25688	—
633	43
2251	07

Szerkesztőségi iroda:

Nagybecskerek,

Zapolya-utca 1-ső szám,
hová a lap szellemi részét illető
minden közlemény intézendő.

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer. Pál könyvnyomdája
Nagybecskerek, Zapolya-utca 1.
hová a hirdetések, az előfizeté-
sek és a lap szétküldésére vo-
natkozó felszólalások intézendők.

Telefon 21. szám.

Nagybecskerek, 1903.

TORONTÁL

POLITIKAI NAPILAP.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájjer Lajos.

XXXII. évfolyam. 62. szám.

Előfizetési árak:

Egész évre	—	—	—	24 kor.
Félévre	—	—	—	12
Negyedévre	—	—	—	6
Egy hóra	—	—	—	2
— Egyes szám ára 8 fill. —				

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogadtatnak el
Azonkívül az összes hirdetési
irodákban.

Megjelenik

vasár- és ünnepnapok kivételével
mindennap délután 5 órakor.

Kedd, március 17.

Mi és az osztrákok.

Nagybecskerek, március 16.

Nehéz elhárítani magunktól az irigység rohamait, ha a parlamenti viszonyokat, amint azok Ausztriában fejlődtek, összehasonlítjuk azokkal, melyek most nálunk uralkodnak. Öt éven át dult odaát az obstrukció és mily gyakran hangzott — s joggal — Magyarország részéről a panasz azon, hogy Ausztriában az állami szükségeken, a hatalmon és befolyáson, melyet a monarchiának élveznie kell, könnyelműen tulteszik magukat, hogy kicsinyes és hozzá szenedélyesen folytatott, de ezidő szerint el nem intézhető viszálykodással üssék agyon az időt. Eppen ez idő alatt nálunk sokat és becsületesen dolgoztak. És most, minő fordulat! Odaát, anélkül hogy többség alakult volna, mily munkabuzgalom, mily higgadság, mily tekintet az összeség javára és szükségére, holott Ausztriában az állam majdnem minden pártjának csak fogalmat, de nem hazát jelent. Mi pedig, kiknél van többség, kiknek Magyarország a forrón szeretett haza, mi nem törődünk most semmivel sem, amit az állam, amit a gazdasági fejlődés követel, ami Magyarország hatalmi állására feltétlenül szükséges. Ha tehát nem is tekintünk át irigységgel, de önmagunkra sajnálattal kell tekintenünk. Hol vagyunk még mi a cukorjavaslatok tárgyalása után, melyek ellen más európai államok már a brüsszeli bíróságot mozgósítják, hol vagyunk a költségvetés tárgyalásával és mily bohóc módon tárgyalják nálunka katonai javaslatokat, míg odaát már minden közeleg a parlamenti elintézéshez, vagy már parlamentárisan el is intézték és már a kiegyezési törvények első olvasására készülnek. Ha nem remélnők még mindig az ellenzék megfordulását, nem hinnék jobb belátásban, el kellene Fausital átkozunk reményt és hitet, mindenekelőtt azonban a türelmet.

Régi nézetektől, régi érzelmektől Magyarországgal szemben persze nem tudnak oly gyorsan szabadulni Ausztriában. És miként ez előtt az osztrák pártok, ha még

oly lobogó lánggal égett is viszályuk, rögtön készek voltak az egyetértésre, mihelyt ki volt adva a „Magyarország ellen!“ jelszó, úgy cseng végig a magyarellenes irányzat még mindig az osztrák költségvetési vitán. Minden párt, de kivált a német néppárt, mely a legerősebb a német pártföderációk közt és kíséretében az állam határain mindig tultekintő fenegyerekek, a nagy németek, minduntalan neki rontanak Magyarországnak mikor csak lehet és szemrehányásokat koholnak a legfonakabb alapon. Ezzel nem sokat törődünk, úgy azzal sem, hogy odaát a parlamentben senki sem emeli fel szavát ama politikai neveltlenségek ellen, melyeket Magyarországgal szemben engednek meg maguknak. Egyelőre az osztrák minis terelnők mérséklő és tapintatos nyilatkozatai szerint igazodunk és teljesen méltányoljuk azokat, amennyiben az 1867. évi osztrák-magyar kiegyezés alap gondolatát érintik. Csak arra az egyre kell figyelmeztetnünk, hogy az első lökések a kiegyezés ellen, ama öt esztendő alatt ellenünk Ausztriából eredtek és ami nálunk történt, szelid válasz volt azokhoz a közjogi és politikai tulkapásokhoz képest, melyeket odaátról követtek el ellenünk. Ha tehát odaát mégis eljutottak a Magyarországgal való politikai és kereskedelmi együttélés kellő megbecsülésének magaslatára, akkor mondjanak le arról a folytonos piszkálásról, arról a folytonosan táplált ellenséges érzelméről nemzeti érzésünk ellen, és akkor itt is véget ér az osztrák alatomosságok ellen való könnyen érthető, mert indokolt, gyanu.

A kézfizetések felvétele. Bécsi jelentések szerint tegnap az osztrák pénzügyminiszteriumban befejezték a tanácskozást a kézfizetések megkezdésére vonatkozó törvényjavaslatok ügyében. Véglegesen megállapították a törvényjavaslatok szövegét, melyet az osztrák pénzügyminiszter már jóváhagyott. A törvényjavaslatok még magyar pénzügyminiszter jóváhagyására szorulnak. Ezen a héten kidolgozzák a javaslatok indoklását. A javaslatok március végén kerülnek a magyar képviselőház és az osztrák birodalmi tanács elé.

A „TORONTÁL“ tárcája.

A fölmentő tanu.

(Angolból.)

Az éjjeli expressezzel indultam el Londonból Liverpoolba, hogy onnan másnap korán reggel egy nagy hajóval Valparaisoba utazzam. Egész egyedül voltam a kocsiban és ennek teljes szivemből örültem, mert nagyon nyugtalan és izgatott voltam. Kinzött az álmatlanság; fel s alá jártam a folyosón; azután meg hol leültem, hol felálltam és az ablakomon át kimeredtem az éjszakába.

Körülbelül egy órája voltunk már utban és épen egy kis állomáson robotgunk keresztül, a mikor nagy csörrenést hallottam a fülkém ablakán. Az üveg ezernyi apró darabra tört és valami a folyosó padlójára esett. Az első pillanatban azt hittem, hogy réám löttek és azért mozdulatlanul maradtam meg a helyemen, félve, hogy megmozdulásom veszedelmet hozhat.

Mikor egy kis idő múlva meglepetésemből magamhoz tértem, el kezdtem kutatni a tárgy után, a mely az ablakot betörte. Megtaláltam. Valami kis papírlap volt egy nagy kavicsához kötve, felvettem. Az irás biztos, iskolázott kézre vallott. A cím így szólt:

„Olvassa el az, vagy azok, a kiknek ez a kocsijába esik.“

Felnyitottam; a tartalom olyan valami csodálatos volt, hogy azt hiszem, sohasem felejtem el. Hogy ezt bebizonyítsam, szörül szóra közlöm:

„A mattoni börtönben 1 rab van elzárva: 1 rab, a kit holnap reggel fel 9-kor fel fognak akasztani. Ez a rab folyton hangoztatta ártatlanságát, a mint hallom és emlegeti, hogy van egy ember, aki őt igazolhatja és megmentheti. Ez az ember én vagyok, csak most a legutolsó percben értesültem a dologról, nagyon későn ahhoz, hogy táviratozzak és nagyon későn arra, hogy a maltoni hatóságokat értesíthessem és őt megmenthessem. Pedig minden kétséget kizárólag igazolhatom, hogy az elítelt a gyilkosság idejében annak színlhelyétől több mérföldnyi távolságra volt. Ön, a ki olvassa ezt, ha csak egy kis szánalmat érez, ha kedves ön előtt egy felebarátjának élete, szálljon ki Maltonban, menjen a börtönigazgatóhoz, adja át neki ezt az irást és mondja meg, hogy én a legközelebbi vonattal jövök. Ne habozzon, mert ez élet-halál kérdése!

James Castlerenny“.

Letettem a különös levelet; egy darabig gondolkodtam, azután elővettem az esti lapot. Már egyszer elolvastam, a mit a maltoni esetről írtak, de most újra, fokozott érdeklődéssel olvastam át.

A cikkirő, miután leírja az elítelt külsejét és említést tesz a másnapi kivégzésről, a következőket írja:

„Meg kell említenem azt a mindenestre érdekes körülményt, hogy az elítelt mindig ártatlanságát erősítgeti és azt mondja, hogy van valahol egy ember, a ki őt tisztázhajja. Azt állítja, hogy a gyilkosság napján és órájában: Claydenben egy football-match nézője volt; ott élénk beszélgetésbe bocsátkozott egy mellette álló emberrel és a meg-

beszélésnek végén hatalmasan összeveszett vele. A rab védőt mindent elkövettek, hogy ezt az embert föltalálják, de mindezideig eredmény nélkül.

A vádított maga erősen megmaradt állítása mellett és még mindig bizik abban, hogy a fölmentő tanu az utolsó pillanatban megérkezik és megmenti.“

Gondolkoztam és lassankint megértettem az egészet. De hát mihez kezdjek!

Felszóltattak, hogy hagyjam el Maltonban a vonatot, keltsem fel almából a börtönigazgatót, állják elő egy álmos embernek valami hihetetlen históriával és emellett — ami egészen bizonyos, — szalaszszam el a hajómat Liverpoolban.

Nem! ez sokkal több, mint amit tőlem kívánni lehet. Addig törtem a fejemet mindenféle utról-módról, míg végre berobotgunk Maltonba.

Megvallom, épenéggel nem éreztem jól magamat. Hirtelen kihajoltam az ablakon és odaszóltattam az álmos kapust.

— Ugy hallottam — mondtam neki, hogy itt a börtönben egy rab van, akit holnap reggel gyilkosként fognak kivégezni.

A kapus bámulva nézett reám, ami ilyen meglepő kérdés után épen nem csodálatos.

— Igen uram — felelte végre — az illető megöit egy embert Tarby-ban.

Összeborzongtam, de azután újra összeszedtem magamat és tovább faggattam.

— Ez az általános felfogás . . . és így érdekelni fogja magát azt hiszem, megtudni, hogy az az ember semmi ilyet sem teit . . . és ha idehívhatja nekem az állomásfőnököt vagy valami fon-

Március 15.

— március 17.

Az egész vármegyében lelkes ünnepségek voltak március 15-ének dicső emlékeztetere, melyeken majdnem minden nemzetiség szível lélekkel ünnepelte a szabadság napját. Az egyes ünnepegekről a következő tudósításokat kaptuk:

Zichyfalván.

Zichyfalván az ottani Magyar olvasókör helyiségében volt a kör rendezésével az ünnepély, melynek sikere körül a kör elnöke W o s c h i n g János földbirtokos szerzett érdemeket. Az ünnepélyen nagy közönség vett részt rang és nemzeti-ségi különbség nélkül. Emelte a hazafias hangulatot s az ünnepély sikerét a nagymargittai román dalárda részvétele N á t y a János tanító vezetésével.

Az ünnepélyt a zichyfalvai dalárda nyitotta meg a Himnuszszal, a melyet a dalárda L e b l a n c Antal tanító vezetésével igen szépen adott elő.

Azután az olvasókör elnöke W o s c h i n g J. György földbirtokos méltatta hatásosan az ünnepély jelentőségét előbb magyarul, majd németül.

Hatásos alkalmi felolvasást tartott S t a d a c h Gyula állami tanító s igen szépen énekelt a zichyfalvi dalárda, majd a nagymargittai román dalárda hazafias román dalokat. Nagy tetszést keltett még J á s z b e r é n y i Róbert állami tanító szavalata is.

Lázárföldön.

Lázárföldön a következőket írják a március 15-iki ünnepről:

A nagy napra községünk lobogódszt öltött, főleg a Hunyadi-téren, ahol már reggel 8 órakor nagy élénkség mutatkozott és fél 10 óra tájban, mikor a község egyetlen még életben levő derék 48-as honvédjét zeneszó mellett lakásáról a község házára és onnan a templomba kísérték. Már nagy néptömeg verődött össze. Az istenháza természetesen a zsufolásig megtelt. Az istentisztelet után három lobogó alatt ugyancsak zeneszó mellett a tanulói ifjúság és a község lakossága menetben fölvonult az áll. elemi népiskolához. Itt az iskolateremben folyt le a szép ünnepély, a melyet a közszeretben álló L a f l e u r Péter körjegyző nyitott meg emelkedett beszéddel.

Utána G r a m a Aurél igazgató-tanító, kinek főreése van az ünnep sikerében, nagy tetszéssel és éljenzéssel fogadott magyar nyelvű felolvasást tartott, melyben egymás mellé állította és fejtegette a hazaszeretet és szerelem fogalmát, majd rámutatott bölcsen uralkodó és hön szeretett királyunk nemeslelkűségére.

A hatásos fölolvastást az ifjúság éneke követte, tüzzel és érzéssel énekelvén a Himnuszot. Nagy hatást keltett Eisler Mihály nyug.

igazgató-tanító, az ismert jeles tanfőru beszéde, melyben feltárta nemzetünk minden egyes osztályának helyzetét, különösen 1825—67-ig, de visszament a távolabbi múltba is. Majd méltatta hazánk nagyjait, gróf Széchenyi Istvánt, Kossuth Lajost, Deák Ferencet, Petőfi Sándort, Klauzál, Eötvöst, stb. Nagy körültekintéssel és behatóan ismertette tovább a nemzet jogos követeléseit és azok érdekében megindult mozgalmat, annak vívmányait s részletesen körvonalozta a 67-iki szerencsés fordulatot.

Végül, miután még hangsúlyozta a király és a haza iránti szeretetet, átadta Biebel János 48-as honvédnek összegyűjtött pénzadományt.

A zajos éljenzéssel fogadott beszéd után több sikerült szavaltat következett s az ifjúság hazafias dalokat énekelt Welsch János tanító vezetésével. Az ünnepélyt Lafleur Péter lendületes záróbeszéde rekesztette be. Az ünnep után Lafleur Péter házában lakoma volt, melyen Eisler Mihály felköszöntötte a háziurat és nejét. Dicsérettel kell kiemelni még Lafleur Péterné, Grama Aurélné, Steyer Péterné és Welsch Jánosné urhölgyek buzgólkodását a jelvények készítése és a disztés körül.

Antalfalván.

Antalfalván szintén nagy lelkesedéssel ünnepelték meg március 15-ikét. Délelőtt istentisztelet volt, majd ezután az állami iskolában, délután pedig a községi iskolában, délután pedig a községi iskolában emlékünnepeket tartottak, melyen a gyermekek a legszebb magyarsággal szavaltak és hazafias dalokat énekeltek, a tanítók pedig a nap jelentőségét méltatták. A szavaló gyermekeket Mesterovics István földbirtokos husz koronával ajándékozta meg.

Este a Krivácsy-féle vendéglőben a községi előjáróság díszlakomát rendezett, melyen a hatóság képviselőin és az intelligencián kívül nagy számmal jelentek meg a földműves gazdák is. Itt először elénekelték a Himnusz és a Szózatot, majd Paulinyi Samu lelkész mondott határozó beszédet, amit a nép nyelven Bukva Andor községi tanító tolmácsolott. Ezt számos lelkes pohárköszöntő követte, melyek közt nagy hatást kellett Lowieser Imre főbíró, dr. Papp Lipót, dr. Horváth Kálmán ügyvédek és Bartóffy szolgákiró felköszöntője.

HIREK.

Tájékoztató.

A gőzfürdő (telefon 118. szám) mindennap reggeli 1/2 óráról kezdve délig az urak részére nyitva van; hölgyek részére minden kedden és pénteken déltől 6 óráig délután; ugyanazon napokon este 1/2 óráról 1/2 óráig urak részére is. Vidéki hölgyek részére minden nap déliben gőzfürdő. A kádfürdő egész nap nyitva marad.

— **Tanácsülés.** Nagybecskerek város tanácsa ma délután a városházán ülést tartott, melyről holnap számolunk be.

— **Miniszeri köszönet.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter a „Pancsovai Népbank”-nak az ottani állami főgimnázium javára tett adományért köszönetet nyilvánított.

— **Estély Karátsonyi Jenő grófnál.** Karátsonyi Jenő gróf műkincsekben gazdag budapesti kriszlinavárosi palotájában szombat este fényes estély volt, amely a legelőkelőbb

társaságot, a politikai világ és a közélet kitünőségeivel egyesítette. Különös fényt kölcsönzött az estélynek József Ágost főhercegnek és nejének, Augustia főhercegnőnek megjelenése, akik Zichy grófné udvarhölgy és Szapáry gróf szolgálattéve kamarás kíséretében érkeztek. A főhercegi vendégeket a háziur és neje, született Andrássy grófnő a lépcsőházban tiszteletteljesen üdvözölték és a nagyterembe vezették, ahol ekkor már illusztris társaság volt együtt. 11 órakor a táncteremmel szomszédos szalonban a főhercegi pár és válogatott szűkebb társaság vacsorához ült, míg a többi vendéget a képtári teremben várta gazdag buffet. Éjfél volt már, mire a főherceg és neje távoztak, a vendégsereg oszlatni kezdett. A fényes vendégseregben Torontálvármegyéből ott volt: Daniel Ernő báró v. b. t. tanácsos, dr. Dellimanics Lajos főispán, Daniel Gábor képviselőházi alelnök, Belitska Béni, Bottka Béla, Daniel Tibor, Rónay János, Papp Géza országgyűlési képviselők és Rohonczy Gedeon.

— **A 70 éves honvédelmi miniszter.** Mint Budapestről jelentik, teljes csöndben ünnepelte meg tegnap báró Fejérváry Géza honvédelmi miniszter születésnapja hetvenedik évfordulóját. Az ünnepeket Fejérváry báró gyengélkedése miatt későbbre halasztották. Reggel megjelent Fejérváry báró Apor, ő felsége szárnysegéde, mint a király küldötte, gyönyörű zománcozott aranyrámban ő felsége arcképét hozva, Ferenc József aláírásával. Csakhamar József Ágost főherceg érkezett meg, aki szintén gratulált. Ezután Gromon Dezső államtitkár következett, aki úgy a maga, mint a miniszterium tisztje és tisztviselői kara nevében meleg szavakkal köszöntötte főnökét. Majd herceg Lobkowitz hadtestparancsnok gratulált, a maga és katonái irodája jókívánságait tolmácsolva. Ezenközben tízevel, huszával vitte Yull kapitány parancsolt be a miniszterhez a királyi család tagjaitól a miniszterektől és államférfiaktól, a vármegyektől és más törvényhatóságoktól, a különféle katonai csapatoktól érkező üdvözlő táviratokat. A miniszter valamennyit elolvasta s rendkívül jól esett neki az az őszinte ragaszkodás és szeretet, a melyet ezek a közélet minden régiójából oly melegen tolmácsolnak.

— **Az egyszerűsítés és az árvaszék.** Dr. Samassa Adolf min. segédtitkár, a belügyminiszterium kodifikációs osztályának tagja Nagybecskereken időzik, amely alkalomból a vármegyeházán tegnap a megyei árvaszéknél az egyszerűsítés körül fölmerült kérdések ügyében tanácskozás folyt.

— **József napja.** Március 19-ikén lesz József napja, amely alkalomból a nagybecskereki főgimnázium Balácsi Józsefnek, az intézet szerzetelt igazgatójának nevenapját március 18-án délután fél 4 órakor a főgimnázium tornacsarnokában hangversenyvel ünnepli meg az intézet ifjúsága. A hangverseny műsora a következő: 1. „Kuruc dalok”, átírta Káldy Gyula és Ripka Ármán; előadja a főgimnáziumi énekhar. 2. a) Moszkowszki: „Faklyatánc”; b) Hoffmann „Magyar Népdalok”, zongorán négy kézre, előadják:

Haidegger Ernő VI. o. tanuló és Herr György V. o. tanuló. 3. Cobor-Váradi: „Regina Coeli”, melodráma, szavalja Demkó Miklós VIII. o. t., zongorán kíséri Herr György V. o. t., harmónium és énekhar kísérettel. 4. Weber: „Büvös vadász”, egyveleg. Zenekarra átírta Ripka Ármán; előadja a főgimnáziumi zenekar, zongorán kíséri Haidegger Ernő VI. o. t. és Nónay Ferenc III. o. t. 5. „Köszöntő”, mondja Demkó Miklós VIII. o. t. 6. Veit Vilmos: „Rózsabimbó és szarvasbogár”. előadja a főgimnáziumi énekhar. 7. a) Gounod-Alard: „Faust-ábránd”; b) Greizinger Iván: „Magyar ábránd”, hegedűszó; előadja Mezey Zsigmond VII. o. t., zongorán kíséri Herr György V. o. t. 8. Eilenberg: „Erdei malom”, előadja a főgimnáziumi zenekar, zongorán kíséri Herr György V. o. t. Nónay Ferenc III. o. tanuló.

— **A jövedéki bizottság ülése.** A városi jövedéki bizottság tegnap délután 3 órakor a városházán dr. Perisics Zoltán polgármester elnöklésével ülést tartott, amelyen jelen voltak: Strósz Béla városi főjegyző, Hausladen Mátyás városi főszámvevő, Oldal Antal, Lucsics Miklós, Nasztics Pál, Mayer Henrik bizottsági tagok és Rehák Béla, mint a bizottság jegyzője. Az egyes fontosabb határozatokat híreink között ismertetjük.

— **Segély az iskolagyermekbarát egyesületnek.** Torontálvármegye törvényhatósága az iskolagyermek egyesületnek száz korona segélyt adományozott, amiért az egyesület ez uton is kifejezi köszönetét.

— **A szabad liceum értekezlete.** Programjához híven a liceum buzgó vezetősége tegnap este is értekezletet tartott, melyen a liceum tagjai nagy számmal jelentek meg. Az értekezleten Knyszkó Lajos igazgató jelentést tett a múlt héten kifejtett akcióról. A vezetőség örömmel vette tudomásul a „Nagybecskereki takaré- és előlegegyet” 50 koronás adományát és hálás köszönetet szavazott az együletnek. A jövő vasárnapi előadásra Stern Lázár dr. vállalkozott s a pénz történetét választotta előadási tárgyal. Miután még a március 25-én tartandó matiné programját tárgyalták, a következő értekezletet március 23-ára tűzték ki.

— **Rudolf trónörökös szobrára.** Ó-Béba község képviselőtestülete Rudolf trónörökös szobrára a minap tartott gyűlésén Tus Gyula jegyző indítványára 200 kornát szavazott meg.

— **Adomány szegény iskolagyermekeknek.** Az Eötvös utcai állami elemi iskolába járó szegény iskolagyermek számára a Torontálmegyei takaré- és hitelbank 25 koronát, dr. Klein Mór főrabbi 2 korona 50 fillért adományozott, amiért hálás köszönetet mond az igazgatóság.

— **A tandíjmentesség.** Balácsi József, a nagybecskereki főgimnázium igazgatója, a szombaton megtartott főgimnáziumi bizottsági ülés elé terjesztette a második félév tandíj-elengedéseét folyamos tanuló kérvényeit. A bizottság 12 tanulóknak a tandíjat elengedte, 2 tanuló kérvényét azonban kénytelen volt visszautasítani. Az első félévben tapasztalt gyenge előmenetelért a bizottság 4 tanulóól megvonta a tandíjmentességet.

— **Köszönet.** A nagybecskereki takaré- és előlegegyet a főgimnázium deáksegélyző együletnek 50 koronát, az iskolagyermekbarát egyesületnek 20 koronát, az izraelita nőegyesületnek 40 koronát adományozott, a miért az illető egyesületek ez uton is hálás köszönetüket fejezik ki.

— **A fürdők kikötési díja.** A jövedéki bizottság tegnapi ülésén konstataáltak, hogy a nyári fürdőtulajdonosok legutóbb csak a nyári idényre megállapított 40 filléres napi kikötést fizették meg, míg a téli idényre kirótt 10 filléres napi kikötési díjat már huzamosabb idő óta nem fizetik. A bizottság elhatározta, hogy a fürdőtulajdonosokat felszólítja, hogy a múlt év szeptember 15-től kezdődőleg, egész mostanig hátralékos kikötési díjakat a városi pénztárba a legrövidebb idő alatt fizessék be.

— **Merénylet egy adóhivatalnok ellen.** Nagy-kikindáról írják: Az elmúlt csütörtökön a délutáni órákban Gedej Antal fogyasztási hivatali tisztviselő Lipován Milán foggy. ügynök kíséretében Liszul Zsvikó helybeli lakos és szőlőbirtokos házába ment, hogy ott a borkészletet megvizsgálja. Odaérve, Lipován Milán a gazdával lement a pincébe, hogy a vizsgálatot teljesítse. Azonban alig értek le, mikor Liszul Zsvikó hirtelen megragadta Lipovánt és földhöz terítette, azután pedig torokon ragadta és minden erejével fojtogatni kezdte Lipovánt, ki a hirtelen támadás következtében nem volt képes védekezni az ütlegek és fojtogatások ellen és aligha végzetessé nem válik rá nézve Liszul támadása, ha a dulakodás zajára és a fojtogatott Lipován hörgéseire a pinceajtó előtt álló Gedej le nem rohan és a megvadult Liszul kezéből ki nem szabadítja Lipovánt. A pincéből

tosabb hivatalnokot, mielőtt a vonat elindul, bizonyosan megmenti annak az embernek az életét.

A kapus bután, megzavarodva meredt reám, úgy, hogy már azt hittem, hogy minden fáradság hiabavaló volt. Ugy nézett reám, hogy mindjárt észrevettem, hogy azt hiszi fölölem, miszerint: megbolondultam. Lement a lépcsőről és eltűnt.

Egyszerre azután megpillantottam a homályban az én emberemet a mint sietve tartott a kocsim felé. Mellette egy másik jött, cylinderben és frakkban, és általában úgy látszott, hogy nagyon ügyel arra, hogy méltóságát megőrizze.

— Ön az állomásfőnök, ha jól sejtem? — kérdeztem tőle mikor odaért.

— Nem, — felelte — én a forgalmi főnök vagyok; az állomásfőnök ágyban van.

— Nem tesz semmit. Ön mindenesetre olyan ember, a ki magára vállalhatja a felelősséget? Mereven meghajította magát.

— Ön pedig most oly súlyos felelősséget hárított önre, a milyennel meg soha sem terhelték!

Átadtam neki az irást. — Ezt a kocsiába dobta be egy órányira Londontól mikor egy kis állomáson átrobotunk.

A főnök átvette a lapot és a kis lámpa fényénél elolvasta.

— Hogyan tudhatom én, hogy ez igazi-e? kérdezte.

— Ami azt illeti azt hiszem eleget mondhatok... láthatja a betört ablakot.

— De az a másik ember? Ez végre is rossz tréfa is lehet?

— Azt ön csak úgy gondolhatja mint én...

Én mindenesetre hiszek a dologban és úgy gondolom, hogy az az ember el fog jönni.

— Mégis úgy hiszem jobb volna, ha ön személyesen beszélne az igazgatóval!

— Az lehetetlen!

— És, ha szabad kérdeznem, miért?

— Mert helyet béreltem egy hajón Liverpoolban reggelre... és máskülönben mindenesetre lekéssem!

— De mégis... ilyen fontos ok mellett?

— Nem tehetem!... — A felelősség tehát az öné!

Izgatóttan forgatta a papírt kezei között és egy szót sem szólt.

— Át fogom adni a levelet az igazgatónak!

A vonatvezető megfujta a trombitát és én hátradültem az ülésben; a vonat megindult és elrobogott.

Másnap, még mielőtt elvitorláztam volna Liverpoolból, egy táviratot kaptam.

„Az ítélet felfüggesztett.”

A felmentő tanu az utolsó pillanatban jött meg.

Igy tehát én megmentettem az embertársam életét és mindamellét megkönnyebbülten sóhajtottam fel. Akár hiszik, akár nem, így volt. De miért? Én? És azután mi van a gyikkossal... az igazi gyikkossal?

Mert az a gyilkos én vagyok...

(Ezt a feltűnően különös, ceruzával irt keskeny papírszeletet, a melyet ugylátszik valami jegyzőkönyvből téptek ki — a welschi partokon egy lepecsételt palackba elzárva találták... a hullám vetette ki.)

feljőve, Gedey a történekről jegyzőkönyvet akart felvenni, de ebben Lizzul megakadályozta őket, amennyiben zsebkését előrántotta és leszurással fenyegette Lipovánt. Mire azután eltávoztak és az esetről a rendőrségnél följelentést tettek. A rendőrség Lizzul ellen az eljárást megindította.

Poruljárt templomabló. Kumánról írják lapunknak: Rodity János és Milorád Péra ittebei illetőségű csavargók a napokban megtudták, hogy a kumáni g. k. hitközség hétfőn több ezer korona készpénzt vesz fel valamelyik takarékpénztártól, úgy gondolták tehát, hogy a pénzt a templomban lévő Wertheim-szekrénybe fogják ideiglenesen elhelyezni. A csavargók a hétfő délutáni mise után elrejtőztek a templomban és magukra zárták az ajtót. Ejjel aztán hozzáfogtak a munkához. Előbb az összes perselyeket törték fel, a melyekben 120 korona aprópénz volt, azután a Wertheim-szekrényt kezdték felfeszegetni. Éppen javában folyt a munka és a vakmerő betörőknek már-már sikerült is rést ütni a nagy vasalkotmányon, a mikor az éjjeli őrző a templom mellett elhaladva, a gyanús zajra figyelmessé lett. Nyomban értesítették tehát a másik őrzőjartot, a melynek segítségével behatoltak a templomba és Rodity Jánost elfogták. Milorád azután a toronyba menekült, a melynek csúcsában elrejtőzött. Miután Rodity a kihallgatás során azt vallotta, hogy egyedül követte el a betörést, a hatóság nem folytatta tovább a nyomozást. Tegnap éjjel azonban erős dörömbölés hallatszott a templomban. A rendőrség ismét behatolt a templomba, a hol egy elalélt embert laktak a földön heverni, a ki rögtön bevallotta, hogy Milorád Péranak hívják és Rodityal együtt követte el a betörést. Hétfő éjjel óta a templomtoronyban tartózkodott és ezen idő alatt nem volt mit ennie. Az éhség azonban már annyira győzött, hogy nem tudott tovább elrejtőzve maradni. Mindketőt beszállították a nagybecskereki ügyészség fogházába.

A bika szarvain. A múlt hét végén, mint lapunknak írják, O-Bessenynön Valkov Nikola csordás itatni vezette a községi bikát. Az állat valamitől megvadult és Valkovot szarvaira kapta, úgy, hogy a szarvával hasát felszakította s a szerencsétlen ember belei kiomlottak. Valkov mos élet-halál között lebeg.

Mindenki tudja, hogy a Mauthner-féle impregnált takarmányrépamag a legnagyobb termést adja, hogy konyhakerti magvaiból a legjobb főzelék és zöldség terem és hogy virágmagvaiból fakad a legszebb virág. Szóval a Mauthner-féle magvak a legjobbak, készletei a legnagyobb és árai igen olcsók.

A zárda hazafiatlansága.

Vettük a következő sorokat:

A „Nagybecskereki Hírlap“ tegnapi száma a hazafiatlanság vádjával illetve a Miasszonyunkról nevezett iskolánövérnek helybeli vezetőségét. Ugy látszik, a szerkesztő ur nincs tisztában avval, hogy mily súlyos vádat emelt ezáltal. De még kevésbé látszik ismerni a hazafias ünnepélyek rendezéséről szóló iskolai törvényt. Hát a minisztert nem vádolja hazafiatlansággal azért, mert nem vette be március 15-ikét az iskolák által megtartandó nemzeti ünnepélyek közé? Ugyan mit gondol az a szerkesztő ur, hogy a tisztességtudásról amugy igazából kivétközve, ily égbekiáltó váddal mer előállani? Avagy azt gondolja, hogy őt ezért az alap-talan gezezesért nagyobb hazafinak fogja tartani a közvélemény — érvén ez alatt minden komolyan gondolkodót — mint azokat a serény munkásokat, kik minden feltűnés nélkül, minden jutalom nélkül, egész életüket a közügynek szentelik? Kik soha semmiféle alkalmat el nem mulasztanak, a március 15-ikét sem, hogy növendékeikben az önzellen, áldozatkész honszeretet erényét — mert „a jezsuitizmus átkos szelleme“ szerint ez ére ny — ne ültetnék, ápolnák és fejlesztenék. Eppen a felsőbb osztályokban, a melyekre támad, csendben, a maguk szűk körében oly meghatóan emlékeztek meg szombaton március 15-ikeről, ami csakugyan minden magyar ember arcába kergeti a vért, ami azonban csak a szégyenpirja lehet, hogy egy minden alapot nélkülöző rut gyanúsításnak csak percekre is hitelt tudott adni. Avagy nem ünnepelés-e az, midőn a március 15-ike nagy nemzeti ünnepét megmagyarazzák? A növendékekkel, névszerint Rencsisovszky és Freunddel elszavalatják a „Talpra magyar“-t, a refrainjét pedig lelkesülten rázengi az egész osztály; elmondatják az akkor alkotott 12 pontot, azokat megmagyarazzák? Tudja-e azt, hogy ezeknek a hazafiatlan iskolánövérnek növendékei tudják a Rákóczy-indulót elénekelni stb.

Mindezekről nem vesz tudomást, hanem csak gyanusít.

Ugyancsak hályogos lehet az urnak a szeme, de azért ne higgye, hogy a másé is az. Nagyon jól tudja azt mindenki, hogy ezek az iskolánövérnek nem haszonra dolgoznak, sem tapsért nem fáradsanak, hanem minden tehetségüket a haza oltárára hozzák önzetlenül, minden érdek nélkül. Hanem az az urnak, úgy látszik, magas; fel sem tudja fogni, miként lehessen valaki hazafi, ha azt tele torokkal világgá nem kiáltja.

Hát eleven jezsuitát látott-e már? Tudja-e, mi az a jezsuitizmus? Azt akarja talán, hogy párhuzamot vonjak jezsuiták és a bócherék között? Azt hiszem ezt maga sem kívánja. Jobb is erről hallgatni.

Azokat az édes magyar magzatokat, akik a Miasszonyunkról nevezett iskolánövérnek nevelésére vannak bizva, azokat ne féltse. Jó kezekben vannak azok; azt legjobban tudják a szülők maguk. Ha pedig az a gyanúsítás reklám akart lenni a jövőre nézve, úgy jobban tette volna, ha hallgatott volna. Nagyon kilátszik a lóláb.

A régieknek volt egy közmondásuk, mely így kezdődik: Si tscuisses.

Nagybecskerek, 1903. március 17.

Brunner Jakab.

A „Nagybecskereki Hírlap“ tegnapi száma leplezetlen rosszindulattal nekíront a helybeli zárda, azt egyebek között „rut hazafiatlansággal“ vádolva, mert ugymond, március 15-én nem ünnepelt. Hogy a zárda ünnepelt-e vagy nem, a „N. H.“ felfogásához mérten, azt nem tudom; annyit azonban tudok, hogy az intézet ormán hatalmas trikolor lengett; ott láttam továbbá tanítványait a tanulók miséjén; hallottam szívőből fakadó éneküket: „Áldd meg országunkat, mi magyar hazánkat“, az istentisztelet végén pedig velük együtt énekeltem nemzeti imánkat, a Himnuszot. Láttam aztán később tanítványaim másik részét tanítónők vezetése mellett a hivatalos istentiszteletre menni, melyen a hatóságok is résztvettek. Mindez kétségkívül kikerülte a „N. H.“ figyelmét. Nem tudom mivel indokolt haragjában aztán azzal fejezi be cikkét, hogy a zárdaiban a hazaszeretet ismeretlen fogalom. Ez erős szó és egy nyilvános tanintézetet szemben felette merész kritika. Kijelentem azonban ép oly bátran, hogy ez nem más, mint vastag rágalom. A helybeli róm. kath. tanintézet közel egy negyedszázad óta hazafias és vallás-erkölcsi nevelés tekintetében mindenkor megállotta helyét és úgy egyházi, mint világi felettes hatósága teljes megalégedésére működött. De meg volt elégedve maga a város közönsége is, mely áldásnak tekintette az iskolánövérnek önzellen önfeláldozó működését, kik vallás- és nemzetiségű különbség nélkül tanítványokat egyenlő szeretettel öleltek kebiükre. Merő céltalanság rágalom az intézetet a hazafiatlanság vádjával illetni, mert magam többször voltam szerencsés egy-egy hazafias ünnepélyen megjelenni és még többször olvastam ilyenekről recenziókat. Az intézet polgári iskolájában a magyar irodalom és történelem vizsgálati mindenkor óriási érdeklődés mellett szoktak megtartani és azok alaposágáról és magas színvonaláról a város határain túl is beszélnek. Aztán kérdem, az a nagy hölgyközönség, mely évről-évre fokozottabb mértékben és lelkesedéssel látogatja városunk hazafias ünnepélyeit, hol ismerkedett meg ezeréves történelmünk kimagasló alakjaival, hol tanult azok példájára lelkesedni, hol tanulta csodálni lánglelkű hősleányainkat, hol másutt, mint a zárdaiban, lévén az városunk egyetlen magasabb leányiskolája. Azért cikkirő ur, kár lesz bántani a zárdat, mert azt kell hinnem, hogy nem a közérdek vezérli, hanem más valami érdek nógatja most egyszerre diskreditálni azt a tanintézetünket, mely 1/4 század óta nekünk nagyon is jó volt.

Különös dolog, hogy a cikkirő ur nem ismeri a zárda szellemét és nem is tudja, hogy az intézet igazgatója Szabó Ferenc apát, országgyűlési képviselő, kinek nem frázisokban, hanem tettekben nyilvánuló hazafisága országszerte ismeretes és kinek oldala mellett csupa kipróbált hazafiból álló iskolaszék működik, mely testület a vezetése alatt álló tanintézetrel együtt már akkor tanította és gyakorolta a hazafiságot, mikor a „N. H.“ cikkirőja atighanem még az iskolába sem járt.

Nagybecskerek, 1903. március 17.

Egy nagybecskereki polgár.

TÁVIRATOK.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése március 17-én.

Távirati tudósítás.

Budapest, március 17.

A képviselőház ma délelőtti ülésén folytatta az ujonclétszám megállapításáról szóló törvényjavaslat tárgyalását.

A mai ülésen Sturman György és Kaas Ivor báró beszélt a javaslat ellen.

Az obstrukció.

Budapest, március 17. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A függetlenségi párt ma este hat órakor értekezletet tart, melynek eredménye elé nagy várakozással tekint a politikai világ. Parlamenti körökben azt beszélük ugyanis, hogy ezen az értekezleten vitatja meg a párt, hogy leszerelje obstrukciót, vagy pedig folytassa a küzdel-

met. Hír szerint a pártban sokan a leszerelés mellett vannak, amely esetben állítólag a miniszterelnök több rendbeli engedményre hajlandó, melyek közt a választói jog kiterjesztése is szerepelne. A párt másrésze azonban nem találja elegendőnek a kedvezményeket s a további küzdelmet követeli. — Mondják, hogy a néppártban hasonló forrongás van.

Tóth Lőrinc meghalt.

Budapest, március 17. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Tóth Lőrinc főrendiházi tag, a kiváló veterán író tegnap 89 éves korában meghalt. Tóth Lőrinc már húzamosabb idő óta betegeskedett s néhány hónapja már ugyszólván halálkölt, míg végre most örökre lehunyta szemét.

A holdogult 1814. december 17-én született Rév-Komáromban. Élénk szerepet játszott a 48-as eseményekben, halálra is ítélték s csak úgy szabadult meg a kivégzéstől, hogy Haynau viszályba keveredett a bécsi kormánnyal s az összes akkor halálraítélteknek, kik között Tóth Lőrinc is volt, megkegyelmezett. Tóth Lőrinc a harmincas évek óta élénk és sokoldalú írói tevékenységet fejtett ki. Írt elbeszéléseket, költeményeket, drámai műveket s mint kuriai tanácselnök számos jogtudományi munkát, röpiratot, hírlapi cikket, fordított színműveket, tudományos munkákat, angolból, franciából stb. Tagja volt az akadémiának, Petőfi és Kisfaludy társaságnak, 1895 óta a főrendiház tagja.

Színi előadás lopott ruhákkal.

Budapest, március 17. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A Magyar Színházban színi kerülő „Götterhalte“ című darab ruháit a rendőrség tegnap lefoglalta, mert följelentés érkezett, hogy azokat a Ludovikából lopták. A színház igazgatója tiltakozott a foglalás ellen s azt mondja, hogy azokat Hecht zsbárustól vette. A rendőrség folytatja a vizsgálatot s egyben Hecht zsbárus ellen orgazdaság miatt megindították az eljárást.

A szász trónörökös utazása.

Budapest, március 17. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Mint Drezdából jelentik, Frigyes Ágost szász trónörökös március 19-én hosszabb ideig tartó olaszországi utra indul. A trónörökös először Nápolyba megy és onnan indul tovább.

Határidő-üzet.

Budapest, március 17. (A nagybecskereki Lloyd-társulat táv.) A mai tözsdén az árak némileg estek. Déli zárlatkor a következő árakat jegyezték:

Buza áprilisra	7.48—7.49
Buza májusra	7.39—7.40
Buza októberre	7.41—7.42
Rozs áprilisra	6.67—6.68
Tengeri (májusra)	6.10—6.11
Tengeri (júliusra)	6.17—6.18
Zab (áprilisra)	6.03—6.04

Felelős szerkesztőnk távollétében a szerkesztésért felelős: SOMFAI JÁNOS.

Vonatok érkezése és indulása

Nagybecskerekre, illetve Nagybecskerekéről. Érvényes 1902. október hó 1-től.

Érkezik:

- a) A nagybecskereki pályaudvarra:
 Temesvár, Versecz, Zsombolyáról: délelőtt 9 óra 34 p.
 Pancsováról: délután 5 óra 55 p.
 Budapest—Szegedről: reggel 7 óra 22 p.; délután 4 óra 35 p.
 Budapest—Nagykikindáról: este 9 óra 53 p.
- b) A nagybecskerek-bégaparti pályaudvarra:
 Zsombolyáról, Verseczről, Alibunárról és Temesvárról: este 7 óra 15 p.
 Mósoról: minden kedden, pénteken és vasárnapon reggel 6 óra 28 p.
 Pancsováról: reggel 7 óra 23 p.
 Zsombolyáról: (keskenyvágányú vonal) reggel 8 óra 23 p.; este 6 óra 55 p.

Indul:

- a) A nagybecskereki pályaudvarról:
 Zsombolya, Temesvár, Verseczre: délután 4 óra 50 p.
 Pancsovára: délelőtt 8 óra 23 p.; délután 6 óra 20 p.
 Szeged—Budapestre: d. e. 11 óra 12 p.; este 6 óra 46 p.
 Nagyikinda—Budapestre: reggel 6 óra 7 p.
- b) A nagybecskerek-bégaparti pályaudvarról:
 Temesvár, Versecz, Antalfalva—Pancsova és Alibunára: reggel 3 óra 33 p.
 Zsombolyára: (keskenyvágányú vonal) reggel 3 óra 54 p.; délután 5 óra 10 p.
 Mósora: minden kedden, pénteken és vasárnapon délelőtt 11 óra 38 p.

A felső-torontáli ármentesítő és belvisszabályozó-társulat igazgatójától.

2420. szám
ig. 1903.

Közgyűlési meghívó.

A társulati elnök ur O Méltósága folyó évi március hó 29-ik napján délelőtt 1/212 órára Nagykikindán, a városház nagytermébe közgyűlést tűzött ki, melyre van szerencsém ezennel tisztelettel meghívni.

Az alapszabályok 7. §-ának*) rendelkezése szerint van szerencsém a községi előjáróságokat megkeresni, hogy erről a községbeli érdekelteket a szokott módon azon megjegyzéssel sziveskedjenek értesíteni, hogy amennyiben azok az alapszabályoknak hivatkozott 7. §-a értelmében önként nem csoportosulnának, a megtartandó közgyűlésen az illető községi előjáróság által fognak képviseltetni; megjegyzem, hogy önálló szavazatra csakis az van jogosítva, akinek kétszeres kivetés szerinti közrejárlása legalább 200 koronát tesz ki.

A községbeli érdekelttség esetleges csoportosulásáról a választott megbízott, vagy megbízottak neveiről, valamint arról, hogy a községbeli érdekelttséget a községi előjáróság fogja-e a társulati alapszabályok 7. §-a értelmében képviselni, a szavazati lajstromok összeállítása céljából a közgyűlést megelőzőleg legalább 5 nappal értesítést kérek.

A közgyűlés tárgysorozata:

1. Az 1902. évről szóló igazgatói jelentés.
2. Az 1902. évi számadások.
3. A tartalékalap kamatjövedelmére vonatkozó miniszteri rendelet előterjesztése.
4. Az 1903. évi költségelirányzat jóváhagyásáról jelentés.
5. Az 1903. évi költségelirányzat III. címére felvett munkák terveinek bemutatása.
6. A védtöltés exponáltabb részeinek állandó burkolása tárgyában előterjesztés.
7. Az ujszegedi partburkolásra vonatkozólag előterjesztés.
8. Két választmányi tagnak pótlólagos megválasztása.
9. Számvizsgáló-bizottság választása 1903. évre.
10. Pajor Lajos szakaszmérnök lakházának megvásárlására vonatkozó választmányi előterjesztés.

Nagykikindán, 1903. évi március hó 14-én.

JANKÓ ÁGOSTON s. k.
igazgató.

*) Az alapszabályok 7. §-a következőképpen szól: A társulati tagok törvényes jogait a közgyűléseken érdekeltségük arányában személyesen vagy a közgyűlés megnyitását bejelentett megbízottjaik által gyakorolják.

A közgyűlésen a társulati tagok a kétszeres társulati kivetés szerint számított közrejárlási összegnek minden 200 koronája után egy-egy szavazattal bírnak; önálló szavazatra azonban csakis az van jogosítva, a kinek kétszeres kivetés szerinti közrejárlása legalább kétszáz koronát tesz. A szavazat számításakor a félnél nagyobb tört rész egészen vétetik, a félnél kisebb tört rész pedig figyelmen kívül marad.

Kétszáz koronánál kevesebbet fizető tagoknak joguk van csoportosulni és közös megbízottjuk által összes érdekeltségük arányában szavazataikat gyakorolni, ha megbízottjaikat a közgyűlés napja előtt legalább 3 nappal az igazgatóságnál előzetesen bejelentik, jogukban áll nemcsak egy közgyűlésre, hanem állandó megbízottat is választani, kinek megbízatása addig érvényes, a míg meghatalmazása vissza nem vonatik. Az ilyen állandó képviselő az igazgatónak a meghatalmazás beküldése mellett szintén bejelentendő.

Azon kisebb érdekeltek szavazati jogát, akik önként nem csoportosulnak és akik megbízottjaikat előzetesen be nem jelentik, azon község előjárósága gyakorolja, a mely község határában az illető területek fekszenek. A község előjáróságának ez esetben még akkor is van szavazata, ha az illető község határábeli kisebb érdekeltek összes kétszeres kivételei sem tenne ki kétszáz koronát.

(243-1.1)

● Csernovics-utcai házamat
azonnal eladom, cserébe vagy
bérbe adom.

Bővebbet Dr. Dimitrievits Izidor
háztulajdonosnál. Ugyanott csinos
egyfogatu kocsi lóval eladó.

241-3.3

A Váraljai-utcában

egy magános lakás,
mely áll 5 szoba, 2 konyha,
pince, kert, udvar s más
helyiségekből, f. évi május hó
1-től bérbeadandó.

Bővebbet
Török Péter,
városi kiadónál.

240-3.3

Üzlet-megnyitás.

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására adni, hogy a Stagelschmidt-féle házban (a Mangold-fele könyvkereskedés mellett)

női divat- és kalaptermet
nyitottam.

23 évi tevékenységem alatt e téren, mint az egyik leghíresebb bécsi kalapgyár igazgatónője oly nagy tapasztalatot szereztem, hogy joggal remélhetem, hogy a n. é. közönséget teljesen kielégíthetem.

Szives pártfogást kér tisztelettel!

Taussig Cecilia.

239-x.2

Novák J. C., Nagybecskerek.

●●●●● Legjobb kerékpárok. ●●●●●

●●●●● Javitó műhely. ●●●●●

Csak elsőrendű kerékpárokat tartok raktáron, melyek a világcson és szakemberek által legjobb minőségűeknek elismertettek.

„Waffenrad“, „Dürkopp“
„Noricum“
(lánc nélküli kitűnő minőség.)

Mindezen gépek szabadfutóul is berendezhetők.

Motoros kerékpárok és autómobilok is kaphatók.

231-32.1

BÉRBE ADOM

folyó évi május hó 1-től

HAZAMAT,

amely egy lakásból áll, 5 szoba, konyha, kamra, mosókonyha, pince, padlás és faskamra. Parkirozott udvar, gyümölcs- és konyhakert, valamint egy 20 méter hosszú kukorica-kotárka.

Bővebb felvilágosítást ad: özv. Krsztics Johanna, a mellette levő házban, vagy levélelileg alólírott.

Krsztics János,
ügyvéd,
Módoson.

221-x.5